

Afbrænding af kul må - på grund af et større forbrug i 1985 - give anledning til øget udsendelse af svævestøv. Anvendelse af kul vil hovedsageligt finde sted på elværker, der for det første i mange tilfælde er placeret uden for byområder, for det andet har installeret et rensningsudstyr, hvori langt den største del af svævestøvet udskilles, og for det tredje udleder den resterende del i så stor højde, at der kun bliver tale om små bidrag til luftforurening i værkets omgivelser. Det vil derfor være acceptabelt ud fra et miljøsynspunkt at øge kulandelen som påtænkt i planen.

De sundhedsmæssige problemer fra svovlforbindelser og svævestøv er specielt knyttet til luftforureningen i byområderne, hvor koncentrationen af svovldioxyd og svævestøv typisk kan være op til 10 gange så høj som de niveauer, der registreres i de åbne landområder. Den i planen angivne indførelse af naturgas til opvarmning m.v. i bebyggede områder samt øget overgang til fjernvarme i tæt bebyggelse ved nyttiggørelse af spildvarmen fra el-produktionen vil i afgørende grad nedsætte tilstedeværelsen af svovlforbindelser og svævestøv i byområder. Hertil kommer, at en gennemførelse af de i planen indeholdte energibesparende foranstaltninger specielt inden for opvarmningsområdet direkte vil føre til et mindre forbrug af fossile brændsler og dermed effektivt resultere i forbedret luftkvalitet i byområderne.

Uran indgår i planen som grundlag for produktion af elektricitet og varme på kernekraftværker. Planen forudsætter, at behovet for udvidelse af el-kapacitet inden for planperioden udelukkende dækkes ved kernekraft. Det første kernekraftværk påtænkes taget i brug i 1985, hvorefter der bygges yderligere fire enheder frem til planperiodens udløb i 1995. Den samlede kernekraftkapacitet vil i 1995 være knap 5.000 MW og antages i 1995 at dække omkring 2/3 af el-produktionen.

Anvendelse af uran som brændsel i kernekraftværker medfører ingen af de luftforureningsulemper, som følger ved anvendelse af olie og kul. De miljø- og sikkerhedsspørgsmål, der må anses for de væsentligste i forbindelse med anvendelse af uran, er dels knyttet til beskyttelse af mennesker og omgivelser mod ioniserende stråling, dels de forholdsregler der må træffes for at undgå, at spaltelige materialer, især plutonium, kommer i forkerte hænder.